

Jsem krásná. Proč to nepřiznat ?
Křižuji světem jako husy -
na sever, na jih, na západ.
Všude to svoje vyberu si.
V kotlině Čech i v širé Rusi...
Zaplatbůh, pořád je kde brát.
Dělám, co někdo dělat musí:
Zaklínám chlapy do prasat.

Zaklínám chlapy do prasat !
V cestovním pase jméno Kirké,
stačí mi mávnout pouhým pírkiem.
Jen si hrát.
A zaklít chlapy do prasat.

Svatokrádežný prstoklad
zmůže i svaté škapulíře...
Jsem oko bouře. Z vichru had,
a ten se vyzná v každé díře.
Dotknu se muže... stisknu zvíře.
Léta mé praxe - ta jsou znát.
Už na obrázcích v Altamiře
zaklínám chlapy do prasat.

Zaklínám chlapy do prasat !
Stačí se dotknout jenom pírkiem
a sami křičí: Mocná Kirké !
Tisíckrát
zaklej nás, zaklej do prasat.

V očích mám plamen, v nozdrách dým.
Jsem pogrom duše, bič a pila,
a ničeho se neštítím
a taky nikdy neštítíla.
A v tom je moje moc, má síla.
I moje slabost... ach, já vím.
Nevzkřísím, co jsem zahubila:
prase už v chlapa nezměním.

Prase už v chlapa nezměním...
Kam se to hrabu se svým pírkiem ?
Bezmocná, kletbou štvaná Kirké.
V kraji zim
o jarech lásky jenom sním.